

Nr 29.

Ankom till riksdagens kansli den 3 mars 1932 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om anslag till Svenska fiskareförbundets verksamhet.

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion nr 296 av herr *Hammarlund* har hemställts, att riksdagen måtte bevilja 35,000 kronor att ställas till Kungl. Maj:ts förfogande, att utgå såsom bidrag till Svenska fiskareförbundets verksamhet.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd härför, hänvisas till motionen.

Såsom jämväl i motionen erinrats hade Svenska fiskareförbundet hos Kungl. Maj:t gjort framställning om bland annat ett anslag av 35,000 kronor såsom bidrag till förbundets verksamhet under budgetåret 1932/1933, under förmenande att anslag till nämnda belopp borde därefter få utgå årligen till dess att förbundet hunnit organisera fiskarena över hela landet i en gemensam riksorganisation. Det sålunda begärda anslaget avsåg jämväl bidrag till kostnaden för utgivande under 1932 av »Ny svensk fiskeritidskrift».

Över fiskarförbundets berörda framställning avgav lantbruksstyrelsen utlåtande den 10 november 1931 och överlämnade därvid tillika yttranden av samtliga fiskeriintendenter ävensom av länsstyrelserna samt hushållningssällskapen eller deras förvaltningsutskott i samtliga län.

Av *lantbruksstyrelsens* yttrande, varav utskottet tagit del, inhämtas bland annat följande.

Förbundet lade i sin framställning tydligtvis stor vikt vid uppgiften att åstadkomma lämpliga fiskeriorganisationer i landet. Med avseende härå finge emellertid anmärkas, att genom arbete såväl av statens fiskeriintendenter som av hushållningssällskapens fiskeritjänstemän föreringsväsendet bland fiskarebefolkningen under senare år starkt utvecklats. Inom landets alla län funnes nu en eller flera fiskeriföreningar. En stor del av organisationsarbetet bland fiskarebefolkningen vore således redan undångjort. Lantbruksstyrelsen hölle före, att det organisationsarbete, som ytterligare kunde behövas, bättre utfördes genom lokala organ än genom en riksorganisation. Propagandan för en utvidgning av föreringsväsendet i orterna borde därför lämpligen såsom hittills kunna utföras av fiskeriintendenter och länsfiskeritjänstemän. Genom sin kännedom om befolkningen och de lokala förhållandena hade dessa helt andra

förutsättningar för dylikt arbete än någon från en riksorganisation utsänd person.

Vad förbundets blivande arbete för övrigt anginge, så förefölle det tveksamt, om förbundet skulle hava avsevärt större möjligheter att göra positiva insatser till fiskarebefolkningens fromma än de lokala länsföreningarna. Uti vårt vidsträckta land vore behoven och intressena i detta avseende starkt växlande och ibland till och med varandra motsatta. De lokala föreningarna torde ofta själva kunna utreda och bringa till lösning frågor, som vore för dem viktiga, utan att anlita den tunga och med kostnader förbundna omgången genom en riksorganisation.

Förbundet hade i sin framställning icke närmare angivit, i vilken omfattning de lokala föreningarna hittills anslutit sig till förbundet, men av de inkomna yttrandena framginge, att flera sådana föreningar från olika delar av landet anslutit sig. Såsom anmärkningsvärt borde dock påpekas, att Göteborgs och Bohus läns havsfiskeförening beslutat att icke för närvarande ingå i förbundet, och att västkustfiskarens centralförbund ävenledes beslutat att icke ansluta sig till detsamma. Samma beslut hade ock fattats av Sveriges ålfiskares riksförbund och Vänerns fiskareförbund.

Lantbruksstyrelsen ville givetvis icke förneka, att en riksorganisation som den ifrågavarande möjligen kunde bliva till gagn för fiskerinäringen, men det hade uti ansökningen och yttrandena knappast angivits någon fråga, som riksförbundet skulle vara särskilt ägnat att utföra bättre än de befintliga länsorganisationerna.

Då det gällde att skapa en så stor och dyrbar organisation, som det här vore fråga om, borde man enligt lantbruksstyrelsens mening söka sig fram för att få erfarenhet om det verkliga behovet av en riksorganisation och möjligheterna för en sådan att göra insatser av betydelse till fiskets gagn. Innan staten iklädde sig de dryga kostnader i form av understöd till förbundet, som här ifrågasatts, borde man söka utröna, huruvida en sådan organisation komme att få ett fast stöd i de lokala fiskerierorganisationerna. Skulle det allmänna genom att bevilja de begärda statsunderstöden positivt medverka till skapandet av organisationen ifråga, bleve staten också bunden att för framtiden tillhandahålla erforderliga medel.

Lantbruksstyrelsen hölle sålunda före att, innan staten lämnade den nya riksorganisationen sitt ekonomiska stöd, ytterligare erfarenhet borde inhämtas, huruvida landets fiskerinäring hade så många gemensamma intressen att en dylik organisation över huvud kunde anses av behovet påkallad.

Lantbruksstyrelsens yttrande utmynnade i en hemställan att Kungl. Maj:t måtte med anledning av bland annat fiskarförbundets nu berörda framställning för 1932 bevilja förbundet understöd dels med 5,000 kronor för anordnande i huvudsaklig överensstämmelse med av styrelsen framlagd plan under nämnda år av ett möte med ombud för lokala fiskerierorganisationer, dels ock med 5,000 kronor till utgivande av Ny svensk fiskeritidskrift.

Genom beslut den 27 november 1931 fann Kungl. Maj:t, som framdeles ville meddela beslut i fråga om anvisande av medel till utgivande av berörda fiskeritidskrift, framställningen i övrigt icke föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

I förevarande motion har upptagits fiskareförbundets ovanberörda framställning till Kungl. Maj:t. Rörande det begärda anslagets användning har angivits, att detta vore bland annat avsett till avlöning åt en sekreterare, vars uppgift skulle bliva dels att ägna sig åt organisationsarbetet bland fiskarena och dels att genom samlande och spridande av uppgifter om marknads- och prisfrågor, genom råd och upplysningar angående fiskens lämpliga behandling, sortering och försändning m. m. sätta fiskarena i stånd att på ett bättre sätt än för närvarande göra sig gällande i den allmänna marknaden. Vidare vore en expedition behöflig för denne sekreterare och för förbundets övriga verksamhet. Härjämte hade förbundet tänkt sig att i enlighet med stadgarnas föreskrifter och i mån av råd och lägenhet årligen sammankalla representanter för fiskarena till ombudsmöten m. m.

I huvudsaklig anslutning till vad lantbruksstyrelsen anfört rörande det i förevarande motion upptagna förslaget anser sig utskottet icke böra tillstyrka motionen. Utskottet får sålunda hemställa,

Utskottet.

att förevarande motion II:296 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 3 mars 1932.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 27.